

Kvinden og Samfundet.

Udgivet af „DANSK KVINDESAMFUND”.

Nr. 6.

SEPTEMBER.

1886.

Om Retskollisionen mellem Hustruen og det uægte Barns Moder.

Det naturlige er, at Byrden ved et uægte Barns Opdragelse fordeles ligelig mellem Faderen og Moderen. Uden selvfølgelig at benægte, at i det Tilfælde, der er det hyppigste: at Manden har forført Kvinden, har *han* den *moralske* Pligt til at forsørge Barnet, maa dog fastholdes, at Loven ikke kan indrettes med forskellige Regler, eftersom den moralske Skyld er mere eller mindre paa den ene eller anden Side. For saa vidt det praktisk lader sig udføre, sker Retfærdigheden bedst Fyldest ved at hver af Forældrene betaler til Barnets Underhold efter vedkommendes Formue; kun saaledes bliver i Virkeligheden Byrden *ligelig* fordelt.

Det uægte Barn *skal* forsørges. At kaste dets Forsørgelse over paa andre (»Samfundet») end dem, det skylder sin Tilblivelse, kan aldrig være retfærdigt, saalænge disse *kan* forsørge det. Hvad enten man kaster Pengebyrden over paa Moderen eller paa Faderen eller fordeler den imellem begge,